

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE, EURATOM) NR. 883/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 septembrie 2013

privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 325, coroborat cu Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Instituțiile Uniunii și statele membre acordă o mare importanță protejării intereselor financiare ale Uniunii și combaterii fraudei, corupției și a oricăror alte activități ilegale ce prejudiciază aceste interese. Responsabilitatea Comisiei în această privință este strâns legată de obligația sa de a executa bugetul în temeiul articolului 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), iar importanța acțiunii în acest sens este confirmată de articolul 325 din TFUE.

⁽¹⁾ JO C 254, 30.8.2011, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 20 noiembrie 2008 (JO C 16 E, 22.1.2010, p. 201) și poziția Consiliului în primă lectură din 25 februarie 2013 (JO C 89 E, 27.3.2013, p. 1). Poziția Parlamentului European din 3 iulie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

(2) Ar trebui utilizate toate mijloacele disponibile pentru atingerea acestui obiectiv, în special în contextul misiunilor de investigare delegate la nivelul Uniunii, menținându-se alocarea actuală și echilibrul actual al responsabilităților între Uniune și statele membre.

(3) Pentru a întări mijloacele disponibile de combatere a fraudei, cu respectarea principiului autonomiei organizării interne a fiecărei instituții, Comisia, prin Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom ⁽³⁾, a înființat Oficiul European de Luptă Antifraudă („oficiul”) ca departament al său, cu responsabilitatea de a efectua investigații administrative privind fraude. Comisia a acordat oficiului independență deplină în exercitarea funcției sale de investigare. Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom prevede că, în vederea efectuării investigațiilor, oficiul urmează să exercite competențele conferite prin dreptul Uniunii.

(4) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ a fost adoptat pentru a crește eficacitatea activităților de investigare ale oficiului și în lumina evaluării activităților sale de către instituțiile Uniunii, în special a raportului de evaluare al Comisiei din aprilie 2003 și a Rapoartelor speciale nr. 1/2005 ⁽⁵⁾ și nr. 2/2011 ⁽⁶⁾ ale Curții de Conturi privind gestionarea oficiului, este necesar să se revizuiască actualul cadru juridic.

⁽³⁾ Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 20).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 1).

⁽⁵⁾ JO C 202, 18.8.2005, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 124, 27.4.2011, p. 9.

- (5) Mandatul oficiului ar trebui să cuprindă efectuarea investigațiilor în cadrul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor înființate prin tratate sau în temeiul acestora („instituții, organisme, oficii și agenții”) și exercitarea puterii de a investiga, conferită Comisiei prin actele relevante ale Uniunii, precum și oferirea de asistență statelor membre din partea Comisiei la organizarea cooperării strânse și regulate între autoritățile lor competente. De asemenea, oficiul ar trebui să contribuie la elaborarea și dezvoltarea unor metode de prevenire și combatere a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, pe baza practicii sale operaționale în acest domeniu.
- (6) Responsabilitatea oficiului, astfel cum este stabilită de către Comisie, nu se limitează la protejarea intereselor financiare, ci include toate activitățile legate de apărarea intereselor Uniunii împotriva abaterilor care pot să atragă după sine acțiuni administrative sau penale.
- (7) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere unei protecții mai extinse care ar putea decurge din dispozițiile tratatelor.
- (8) Dată fiind necesitatea intensificării combaterii fraudei, corupției și a altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, oficiul ar trebui să fie capabil să efectueze investigații interne în toate instituțiile, organismele, oficiile și agențiile.
- (9) În contextul investigațiilor externe, ar trebui să fie încredințată oficiului exercitarea atribuțiilor conferite Comisiei prin Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind verificările și inspecțiile la fața locului efectuate de către Comisie pentru protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și altor nereguli⁽¹⁾. De asemenea, ar trebui să se permită oficiului să exercite celelalte atribuții conferite Comisiei pentru a efectua verificări și inspecții la fața locului în statele membre, în special în scopul detectării de nereguli conform cerințelor articolului 9 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene⁽²⁾.
- (10) Eficacitatea operațională a oficiului depinde în mare măsură de cooperarea cu statele membre. Este necesar ca statele membre să identifice autoritățile lor competente care pot acorda asistența necesară oficiului astfel încât acesta să-și poată îndeplini atribuțiile. În cazul în care un stat membru nu a instituit un departament de specialitate la nivel național cu sarcina de a coordona protejarea intereselor financiare ale Uniunii și combaterea fraudei, ar trebui desemnat un serviciu (serviciul de coordonare antifraudă) care să faciliteze cooperarea efectivă și schimbul de informații cu oficiul.
- (11) Oficiul ar trebui să aibă acces la orice informație relevantă deținută de instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii în legătură cu investigațiile externe.
- (12) Investigațiile ar trebui efectuate în conformitate cu tratatele și în special cu Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, respectând Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului⁽³⁾ („statutul personalului”) și Statutul deputaților în Parlamentul European, și respectând în totalitate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, în special principiul echității, dreptul persoanelor implicate de a-și exprima opiniile asupra faptelor care le privesc și principiul conform căruia concluziile unei investigații se pot baza exclusiv pe elementele care au valoare probatorie. În acest scop, instituțiile, organismele, oficiile și agențiile ar trebui să stabilească clauzele și condițiile în care urmează să se efectueze investigațiile interne.
- (13) Investigațiile interne pot fi efectuate numai în cazul în care se garantează accesul oficiului la toate clădirile instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor și la toate informațiile și documentele deținute de acestea.
- (14) Ar trebui să se evalueze cu promptitudine acuratețea informațiilor transmise oficiului în cadrul mandatului său. În acest scop, înaintea începerii unei investigații, oficiul ar trebui să aibă acces la orice informație relevantă din bazele de date deținute de instituții, organisme, oficii și agenții, atunci când aceasta este indispensabilă pentru evaluarea elementelor de fapt care stau la baza alegerii.
- (15) Ar trebui instituită o obligație clară în sarcina oficiului de a informa instituțiile, organismele, oficiile și agențiile cu privire la investigațiile în curs în cazul în care un funcționar, un agent al Uniunii, un membru al unei instituții sau al unui organism, un conducător de oficiu sau agenție sau un membru al personalului este implicat în faptele supuse investigației sau în cazul în care, pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, poate fi necesară adoptarea de măsuri asigurătorii.

⁽¹⁾ JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

⁽²⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

⁽³⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

- (16) Ar trebui să se prevadă norme clare care să permită instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor să preia rapid investigațiile în cazurile în care oficiul decide să nu intervină, confirmând în același timp întâietatea pe care o deține oficiul în realizarea investigațiilor interne în cazurile în care sunt afectate interesele financiare ale Uniunii.
- (17) Pentru a garanta independența oficiului în îndeplinirea sarcinilor ce îi revin prin prezentul regulament, directorul general al acestuia ar trebui să aibă dreptul de a deschide o investigație din proprie inițiativă. În cazul în care oficiul efectuează o investigație, instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile relevante nu ar trebui să efectueze la rândul lor o investigație a aceluiași fapt în paralel cu oficiul, cu excepția unui acord în sens contrar cu oficiul.
- (18) Investigațiile ar trebui efectuate sub autoritatea directorului general, complet independent de instituții, organisme, oficii și agenții și de Comitetul de supraveghere. În acest sens, directorul general ar trebui să poată adopta orientări privind proceduri de investigație pentru personalul oficiului. Aceste orientări ar trebui să ofere personalului oficiului îndrumări practice privind efectuarea investigațiilor, garanțiile procedurale și drepturile persoanelor vizate sau ale martorilor și detalii privind procedurile interne consultative și de control care urmează a fi aplicate, inclusiv un control al legalității. Pentru a se asigura o mai mare transparență în ceea ce privește efectuarea investigațiilor, orientările respective ar trebui să fie disponibile publicului pe pagina de internet a oficiului. Aceste orientări nu ar trebui să creeze sau să modifice vreun drept sau vreo obligație care decurg din prezentul regulament.
- (19) În conformitate cu articolul 21 din statutul personalului, personalul oficiului ar trebui să efectueze investigațiile în conformitate cu orientările privind procedurile de investigație și pe baza instrucțiunilor individuale transmise de directorul general în cazuri specifice.
- (20) În conformitate cu statutul personalului, personalul oficiului ar trebui să își desfășoare sarcinile investigative în deplină independență și ar trebui să evite conflictele de interes. Membrii personalului oficiului ar trebui să îl informeze imediat pe directorul general dacă o investigație vizează un aspect în care au vreun interes personal, astfel încât să le afecteze sau să dea impresia că le afectează independența, mai ales dacă sunt sau au fost implicați într-o altă calitate în aspectul vizat de investigație.
- (21) Investigațiile externe și interne ale oficiului urmează, parțial, reguli distincte. Cu toate acestea, oficiului ar trebui să i se permită, ori de câte ori este necesar, să combine într-o singură investigație aspecte ale unei investigații externe cu aspecte ale unei investigații interne, fără să trebuiască să deschidă două investigații separate.
- (22) Este necesar, pentru a se asigura securitatea juridică, să se specifice garanțiile procedurale aplicabile investigațiilor efectuate de oficiu, ținând cont de natura administrativă a investigațiilor respective.
- (23) Garanțiile procedurale și drepturile fundamentale ale persoanelor vizate și ale martorilor ar trebui să fie respectate fără discriminare în orice moment și în toate etapele, atât ale investigațiilor externe, cât și ale celor interne, în special în procesul de comunicare a informațiilor vizând investigațiile în curs de desfășurare. Furnizarea oricăror informații privind investigațiile efectuate de oficiu Parlamentului European, Consiliului, Comisiei sau Curții de Conturi, fie în mod bilateral, fie în cadrul unui schimb de opinii, ar trebui să respecte confidențialitatea investigațiilor, drepturile legitime ale persoanelor vizate și, după caz, dispozițiile naționale aplicabile procedurilor judiciare. Informațiile transmise sau obținute în cursul investigațiilor ar trebui să fie prelucrate în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor. Schimburile de informații ar trebui să respecte principiul proporționalității și cel al necesității de a cunoaște.
- (24) În scopul de a consolida protecția drepturilor individuale ale persoanelor care fac obiectul investigației, nu ar trebui trase concluzii referitoare nominal la o persoană vizată, în etapa finală a unei investigații, fără ca persoanei respective să i se fi dat ocazia să își facă cunoscut punctul de vedere în legătură cu faptele care o vizează.
- (25) Directorul general ar trebui să se asigure că procesul de comunicare a informațiilor către public respectă drepturile legitime ale persoanelor vizate.
- (26) Oficiul și instituțiile, organismele, oficiile și agențiile implicate în investigație ar trebui să protejeze libertatea de exprimare, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și sursele jurnalistice.
- (27) Ar trebui să fie de datoria directorului general să asigure protecția datelor cu caracter personal și respectarea confidențialității informațiilor culese în cursul investigațiilor. Funcționarilor și altor agenți ai Uniunii ar trebui să li se asigure o protecție juridică echivalentă cu cea prevăzută de statutul personalului.
- (28) Pentru a se garanta că concluziile investigațiilor efectuate de oficiu sunt luate în considerare și că se iau măsurile ulterioare necesare, rapoartele ar trebui să aibă statutul de probă admisibilă în acțiunile administrative sau judiciare. În acest scop, respectivele rapoarte ar trebui redactate într-o manieră compatibilă cu normele privind rapoartele administrative în statele membre.

- (29) În cazul în care se constată că faptele revelate de raportul final al unei investigații interne ar putea avea drept consecință o procedură penală, informațiile în acest sens ar trebui transmise autorităților judiciare naționale ale statului membru în cauză. În recomandările care însoțesc raportul final al investigației, directorul general ar trebui să indice dacă, având în vedere natura faptelor și amploarea impactului financiar al acestora, luarea de măsuri interne de către instituția, organismul, oficiul sau agenția vizate ar permite un răspuns mai eficace.
- (30) În cazul în care directorul general transmite autorităților judiciare ale statului membru în cauză informații obținute de către oficiu în cursul investigațiilor interne, această transmisie de informații ar trebui să nu aducă atingere încadrării juridice ulterioare de către autoritatea judiciară națională în ceea ce privește necesitatea acțiunilor de investigare.
- (31) Este de datoria autorităților competente ale statelor membre sau a instituțiilor, organismelor, oficiilor sau agențiilor, după caz, de a decide asupra acțiunilor de întreprins privind investigațiile încheiate pe baza raportului final al investigației redactat de către oficiu.
- (32) Pentru a-și spori eficacitatea, oficiul ar trebui să știe ce urmare au avut rezultatele investigațiilor sale. În consecință, instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii și, după caz, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să raporteze oficiului, la cerere, cu privire la acțiunile întreprinse, dacă este cazul, pe baza informațiilor care le-au fost transmise de oficiu.
- (33) Având în vedere beneficiile majore ale consolidării cooperării dintre oficiu, Eurojust, Europol și autoritățile competente ale statelor membre, oficiul ar trebui să poată să încheie cu acestea acorduri administrative care ar putea viza, mai ales, facilitarea cooperării practice și a schimbului de informații privind aspecte tehnice și operaționale, fără să creeze vreo obligație juridică suplimentară.
- (34) Pentru a consolida cooperarea dintre oficiu, Eurojust și autoritățile competente din statele membre în ceea ce privește fapte care ar putea face obiectul unei investigații penale, oficiul ar trebui să informeze Eurojust în special în legătură cu acele cazuri de suspiciune de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii și care implică forme grave de criminalitate. Transmiterea de informații autorităților competente ale statelor membre în cauză ar trebui să aibă loc, după caz, înainte ca informațiile oferite de acestea să fie transmise de oficiu către Eurojust sau Europol, atunci când aceste informații sunt însoțite de o invitație de a se trece la investigații penale specifice.
- (35) În interesul cooperării cu succes între oficiu, instituțiile, organismele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, autoritățile competente ale statelor membre, autoritățile competente din țări terțe și organizațiile internaționale, ar trebui să se organizeze un schimb reciproc de informații. Acest schimb de informații ar trebui să respecte principiile confidențialității și normele privind protecția datelor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾. În special, oficiul ar trebui să verifice dacă destinatarul are competența adecvată și dacă transmiterea de informații este necesară. Schimburile de informații cu Eurojust ar trebui să fie cuprinse în mandatul Eurojust, care se extinde asupra coordonării în cazuri transnaționale de infracțiuni grave.
- (36) Având în vedere amploarea fondurilor pe care Uniunea le alocă în sectorul ajutorului extern, numărul de investigații efectuate de oficiu în acest sector, precum și cooperarea internațională în desfășurarea investigațiilor, oficiul ar trebui, după caz în regim de coordonare cu alte servicii competente, să poată să solicite, prin intermediul unor acorduri administrative, asistență practică în exercitarea sarcinilor sale din partea autorităților competente din țări terțe și din partea organizațiilor internaționale, fără să se creeze vreo obligație juridică suplimentară.
- (37) Oficiul ar trebui să se bucure de independență în îndeplinirea funcțiilor sale. Pentru a întări această independență, oficiul ar trebui să fie supus monitorizării periodice a funcțiilor sale de investigare de către un Comitet de supraveghere, compus din persoane independente din afara sa, cu înalte calificări în domeniile de activitate ale oficiului. Comitetul de supraveghere nu ar trebui să intervină în desfășurarea investigațiilor în curs. Sarcinile sale ar trebui să includă, de asemenea, acordarea de asistență directorului general în îndeplinirea îndatoririlor sale.
- (38) Este oportun să se specifice criteriile și procedura de numire a membrilor Comitetului de supraveghere și să se clarifice într-o mai mare măsură sarcinile Comitetului de supraveghere care decurg din mandatul acestuia.
- (39) Ar trebui să se întocmească o listă a candidaților care ar putea înlocui membrii Comitetului de supraveghere pe perioada restantă a mandatului acestora, în cazul în care unul sau mai mulți dintre acești membri demisionează, decedează sau nu sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile.

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

- (40) Pentru a se asigura îndeplinirea misiunii Comitetului de supraveghere în mod eficient, funcționarea independentă a secretariatului acestuia ar trebui să fie garantată de oficiu.
- (41) Un schimb de opinii între Parlamentul European, Consiliu și Comisie ar trebui să fie organizat o dată pe an. Acest schimb de opinii ar trebui să acopere, *inter alia*, prioritățile strategice pentru politicile de investigare și eficacitatea activității oficiului în ceea ce privește îndeplinirea mandatului său, fără a interfera cu independența oficiului în funcția sa de investigare. Pregătirea schimbului de opinii ar trebui să aibă loc la nivel tehnic și să includă, în măsura în care ar putea fi necesar, o întâlnire pregătitoare între serviciile relevante ale instituțiilor în cauză. Atunci când discută despre eficacitatea activității oficiului în ceea ce privește îndeplinirea mandatului său, instituțiile care participă la schimbul de opinii ar trebui să poată lua în discuție date statistice privind măsurile luate ca urmare a investigațiilor oficiului și a informațiilor transmise de către oficiu.
- (42) Pentru a se asigura independența deplină în conducerea oficiului, directorul general ar trebui să fie numit pentru un mandat de șapte ani, nereînnoibil.
- (43) Funcția de director general al oficiului este deosebit de importantă și pentru Parlamentul European și pentru Consiliu. Persoana numită director general ar trebui să se bucure de cel mai larg sprijin cu putință și de recunoaștere din partea Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei. Prin urmare, Comisia ar trebui să încerce să ajungă la un acord comun cu Parlamentul European și Consiliul în cadrul procedurii de consultare.
- (44) O cerere de candidaturi pentru postul de director general ar trebui să se publice în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cel târziu cu șase luni înainte de sfârșitul mandatului directorului general în funcție. Cererea de candidaturi ar trebui pregătită de către Comisie pe baza rezultatului unor consultări strânse cu Parlamentul European și cu Consiliul. Aceasta ar trebui să specifice criteriile de selecție, inclusiv cerințele pe care candidații ar trebui să le îndeplinească pentru a fi eligibili pentru post.
- (45) Directorul general ar trebui să informeze periodic Comitetul de supraveghere cu privire la acele cazuri în care s-au transmis informații autorităților judiciare ale statelor membre și cu privire la numărul total de cazuri ale oficiului prelucrate de aceleași autorități judiciare ale statelor membre în cauză, drept consecință a unei investigații efectuate de oficiu.
- (46) Experiența bazată pe practica operațională a demonstrat că ar fi util să se permită directorului general să delege exercitarea unora dintre funcțiile sale unuia sau mai multor membri ai personalului oficiului.
- (47) Directorul general ar trebui să instituie un mecanism intern de consultare și control, care să includă un control al legalității, în special în ceea ce privește obligația de a respecta garanțiile procedurale și drepturile fundamentale ale persoanelor vizate, precum și legislația națională a statelor membre în cauză.
- (48) Pentru a asigura independența oficiului, Comisia ar trebui să decidă asupra delegării adecvate către directorul general a competențelor deținute de autoritatea de numire.
- (49) Prezentul regulament nu diminuează în niciun fel competențele și responsabilitățile statelor membre de a lua măsuri pentru combaterea fraudei, corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. Conferirea sarcinii de a efectua investigații administrative externe în acest domeniu unui oficiu independent respectă în totalitate principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru intensificarea luptei împotriva fraudei, corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii.
- (50) Comisia ar trebui să evalueze necesitatea revizuirii prezentului regulament în cazul în care se instituie un parchet european.
- (51) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și, în mod special, principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (52) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 1 iunie 2011 ⁽¹⁾.
- (53) Având în vedere numărul semnificativ de modificări necesare, Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 ar trebui abrogat și înlocuit de prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO C 279, 23.9.2011, p. 11.

(54) În temeiul articolului 106a alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (TCEEA), care extinde aplicarea articolului 325 din TFUE la Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (Euratom), dispozițiile care reglementează investigațiile efectuate de oficiu în ceea ce privește Uniunea ar trebui să se aplice și în ceea ce privește Euratom. În temeiul articolului 106a alineatul (2) din TCEEA, trimerile la Uniune de la articolul 325 din TFUE trebuie considerate trimiteri la Euratom și, prin urmare, trimerile la Uniune în prezentul regulament includ, în funcție de context, trimiteri la Euratom. Prin urmare, Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999 din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Anti-fraudă (OLAF) ⁽¹⁾ ar trebui abrogat,

(b) Statutului deputaților în Parlamentul European;

(c) Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene („statutul personalului”);

(d) Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(4) În cadrul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor înființate prin tratate sau în temeiul acestora („instituții, organisme, oficii și agenții”), oficiul efectuează investigații administrative în scopul combaterii fraudei, a corupției și a altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. În acest scop, oficiul investighează aspecte grave legate de îndeplinirea sarcinilor profesionale într-un mod care constituie o abatere de la obligațiile funcționarilor și ale altor agenți ai Uniunii de natură să facă obiectul unor acțiuni disciplinare sau, după caz, penale, ori o abatere echivalentă de la îndeplinirea obligațiilor de către membrii instituțiilor și organismelor, de către conducătorii de oficii și agenții sau de către membrii personalului instituțiilor, organismelor, oficiilor sau agențiilor cărora nu li se aplică statutul personalului (denumiți în continuare împreună „funcționari, alți agenți, membrii instituțiilor sau organismelor, conducătorii de oficii sau agenții, sau membrii personalului”).

(5) Pentru aplicarea prezentului regulament, autoritățile competente ale statelor membre, precum și instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile pot institui acorduri administrative în cooperare cu oficiul. Aceste acorduri administrative pot viza, în special, transmiterea de informații și efectuarea de investigații.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectivele și sarcinile

(1) Pentru intensificarea combaterii fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice (denumite în continuare, în mod colectiv, „Uniunea” atunci când contextul impune acest lucru), Oficiul European de Luptă Antifraudă, instituit prin Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom („oficiul”), exercită competențele de investigare conferite Comisiei prin:

(a) actele relevante ale Uniunii; și

(b) acordurile de cooperare și asistență reciprocă relevante încheiate de Uniune cu țările terțe și cu organizațiile internaționale.

(2) Oficiul furnizează statelor membre asistență din partea Comisiei pentru organizarea unei cooperări strânse și periodice între autoritățile lor competente în vederea coordonării acțiunilor acestora destinate să protejeze interesele financiare ale Uniunii împotriva fraudei. Oficiul contribuie la elaborarea și dezvoltarea unor metode de prevenire și combatere a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. Oficiul promovează și coordonează, împreună cu statele membre și între acestea, schimbul de experiență operațională și de cele mai bune practici procedurale în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii și sprijină acțiunile comune de combatere a fraudei întreprinse de către statele membre în mod voluntar.

(3) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere:

(a) Protocolului nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „interesele financiare ale Uniunii” includ veniturile, cheltuielile și activele acoperite de bugetul Uniunii Europene și cele acoperite de bugetele instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor și de bugetele gestionate și monitorizate de acestea;

2. „abatere” înseamnă „abatere” astfel cum este definit acest termen în articolul 1 alineatul (2) al Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2988/95;

3. „act de fraudă, de corupție și orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii” au sensul atribuit acestor termeni de actele relevante ale Uniunii;

4. „investigații administrative” („investigații”) înseamnă orice inspecție, verificare sau alte măsuri luate de oficiu, în conformitate cu articolele 3 și 4, în vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 1 și în vederea stabilirii, dacă este necesar, a naturii de abatere a activităților care fac obiectul investigației. Aceste investigații nu afectează prerogativele autorităților competente ale statelor membre de a începe investigații penale;

⁽¹⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 8.

5. „persoană vizată” înseamnă orice persoană sau agent economic suspectat de a fi comis un act de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii și care, prin urmare, este supusă unei investigații a oficiului;
6. „agent economic” are sensul atribuit termenului respectiv prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 și Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96;
7. „acorduri administrative” înseamnă acorduri de natură tehnică și/sau operațională încheiate de către oficiu care pot viza, în mod special, facilitarea cooperării și schimbul de informații între părțile la acord și care nu creează obligații juridice suplimentare.

Articolul 3

Investigațiile externe

(1) Oficiul exercită atribuțiile conferite Comisiei prin Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 de a efectua verificări și inspecții la fața locului în statele membre și, în conformitate cu acordurile de cooperare și asistență reciprocă și cu orice alt instrument juridic în vigoare, în țări terțe și în spațiile aferente organizațiilor internaționale.

Ca parte a funcției sale de investigare, oficiul efectuează verificările și inspecțiile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 și în normele sectoriale menționate la articolul 9 alineatul (2) din același regulament în statele membre și, în conformitate cu acordurile de cooperare și asistență reciprocă și cu orice alt instrument juridic în vigoare, în țări terțe și în spațiile aferente organizațiilor internaționale.

(2) Pentru a stabili existența unui act de fraudă, de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu o decizie sau cu un acord de subvenționare sau cu un contract privind finanțarea din partea Uniunii, oficiul poate efectua, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, verificări și inspecții la fața locului la operatori economici.

(3) În timpul controalelor și inspecțiilor la fața locului, personalul oficiului acționează, sub rezerva dreptului Uniunii aplicabil, în conformitate cu regulile și practicile statului membru în cauză și cu garanțiile procedurale prevăzute în prezentul regulament.

La cererea oficiului, autoritatea competentă a statului membru în cauză oferă personalului oficiului asistența necesară pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficace, astfel cum se specifică în autorizația scrisă menționată la articolul 7 alineatul (2). În cazul

în care asistența respectivă necesită autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu normele naționale, se solicită această autorizație.

Statul membru în cauză se asigură, în conformitate cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, că personalul oficiului are acces, în aceleași condiții ca autoritățile sale competente și respectând legislația sa națională, la toate informațiile și documentația referitoare la faptele care fac obiectul investigației, care se dovedesc a fi necesare pentru desfășurarea eficace și eficientă a verificărilor și a inspecțiilor la fața locului.

(4) În sensul prezentului regulament, statele membre desemnează un serviciu („serviciul de coordonare antifraudă”) pentru a facilita cooperarea efectivă și schimbul de informații, inclusiv informații de natură operațională, cu oficiul. După caz, în conformitate cu legislația națională, serviciul de coordonare antifraudă poate fi considerat autoritatea competentă în sensul prezentului regulament.

(5) În cursul unei investigații externe, oficiul poate avea acces la orice informații relevante, inclusiv informații din baze de date, deținute de instituțiile, organismele, oficiile și agențiile care au legătură cu faptele care fac obiectul investigației, atunci când acest lucru este necesar pentru a stabili dacă este un act de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii. În acest sens, se aplică articolul 4 alineatele (2) și (4).

(6) În cazul în care prelucrează, înainte de adoptarea unei decizii cu privire la începerea sau nu a unei investigații externe, informații care sugerează existența unui act de fraudă, de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, oficiul poate informa autoritățile competente din statele membre în cauză și, dacă este necesar, serviciile competente din cadrul Comisiei.

Fără a aduce atingere normelor sectoriale menționate la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, autoritățile competente din statele membre în cauză se asigură că se iau măsurile adecvate, la care oficiul poate lua parte, cu respectarea legislației naționale. La cerere, autoritățile competente ale statelor membre în cauză informează oficiul cu privire la măsurile luate și la constatările lor făcute pe baza informațiilor menționate la primul paragraf din prezentul alineat.

Articolul 4

Investigațiile interne

(1) În domeniile menționate la articolul 1, oficiul efectuează investigații administrative în cadrul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor („investigații interne”).

Investigațiile interne se efectuează în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul regulament și în deciziile adoptate de către instituția, organismul, oficiul sau agenția respective.

(2) Cu condiția îndeplinirii dispozițiilor menționate la alineatul (1):

(a) oficiul are dreptul de acces imediat și inopinat la orice informații relevante, inclusiv informații din baze de date, deținute de instituții, organisme, oficii și agenții și la spațiile acestora. Oficiul este împuternicit să cerceteze conținutul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor. Oficiul poate face copii și poate obține extrase după orice document sau conținuturile oricărui medii de stocare a datelor deținute de către instituții, organisme, oficii și agenții și, în cazul în care este necesar, să își asume custodia acestor documente sau date pentru a se asigura că nu există pericolul dispariției acestora;

(b) oficiul poate solicita informații verbale, inclusiv prin audieri, precum și informații scrise de la funcționari, alți agenți, membrii instituțiilor sau organismelor, conducătorii de oficii sau agenții, sau membrii personalului.

(3) În conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, oficiul poate efectua verificări și inspecții la fața locului în spațiile operatorilor economici pentru a obține accesul la informații relevante pentru faptele care fac obiectul unei investigații interne.

(4) Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile sunt informate de fiecare dată când personalul oficiului efectuează o investigație internă în spațiile lor sau consultă un document ori solicită informații deținute de acestea. Fără a aduce atingere articolelor 10 și 11, oficiul poate, în orice moment, să transmită instituției, organismului, oficiului sau agenției respective informațiile obținute în cursul investigațiilor interne.

(5) Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile instituie proceduri adecvate și adoptă măsurile necesare pentru a garanta în toate etapele confidențialitatea investigațiilor interne.

(6) În cazul în care investigațiile interne indică faptul că un funcționar, un alt agent, un membru al unei instituții sau organism, un conducător de oficiu sau agenție, sau un membru al personalului ar putea fi persoana vizată, instituția, organismul, oficiul sau agenția de care aparține acesta este informată cu privire la acest lucru.

În cazurile în care confidențialitatea investigației interne nu poate fi asigurată atunci când se folosesc canalele normale de comunicare, oficiul utilizează canale alternative adecvate pentru transmiterea informațiilor.

În cazuri excepționale, furnizarea acestor informații poate fi amânată pe baza unei decizii motivate a directorului general, care se transmite Comitetului de supraveghere după încheierea investigației.

(7) Decizia care urmează a fi adoptată de fiecare instituție, organism, oficiul sau agenție după cum se prevede la alineatul (1) include în special norme privind obligația funcționarilor, a altor agenți, a membrilor instituțiilor sau organismelor, a conducătorilor de oficii sau agenții, sau a membrilor personalului de a coopera și de a furniza informații oficiului, asigurând în același timp confidențialitatea investigației interne.

(8) În cazul în care prelucrează, înainte de adoptarea unei decizii cu privire la începerea sau nu a unei investigații interne, informații care sugerează existența unui act de fraudă, corupție sau a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, oficiul poate informa instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză. La cerere, instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză informează oficiul cu privire la măsurile luate și la constatările sale făcute pe baza acestor informații.

După caz, oficiul informează și autoritățile competente ale statului membru în cauză. În acest caz se aplică cerințele procedurale prevăzute în al doilea și al treilea paragraf de la articolul 9 alineatul (4). Dacă decid să întreprindă o acțiune pe baza informațiilor care le-au fost transmise, în conformitate cu dreptul național, autoritățile competente informează oficiul, la cerere, în legătură cu aceasta.

Articolul 5

Începerea investigațiilor

(1) Directorul general poate începe o investigație atunci când există o suspiciune suficientă, care se poate baza și pe informații furnizate de orice parte terță sau pe informații anonime, privind existența unui act de fraudă, de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. Decizia directorului general de a începe sau nu o investigație ține seama de prioritățile politicii de investigare și de planul anual de gestionare al oficiului, stabilit în conformitate cu articolul 17 alineatul (5). Respectiva decizie ia în considerare, de asemenea, necesitatea utilizării eficiente a resurselor oficiului și proporționalitatea mijloacelor folosite. În ceea ce privește investigațiile interne, se ține seama de instituția, organismul, oficiul sau agenția cea(ce)l mai bine plasată pentru a efectua aceste investigații, în special în funcție de denatura faptelor, impactul financiar real sau potențial al cazului și probabilitatea unor urmări judiciare.

(2) Decizia de a începe o investigație externă se ia de către directorul general, care acționează din proprie inițiativă sau în urma unei cereri din partea statului membru vizat sau din partea unei instituții, a unui organism, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii.

Decizia de a începe o investigație internă se ia de către directorul general, care acționează din proprie inițiativă sau în urma unei cereri din partea instituției, organismului, oficiului sau agenției în cadrul căreia(căruia) urmează să se efectueze investigația sau din partea unui stat membru.

(3) În timpul în care directorul general examinează posibilitatea de a începe o investigație internă în urma unei cereri astfel cum se menționează la alineatul (2) și/sau în timpul în care oficiul efectuează o investigație internă, instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile nu pot începe o investigație paralelă asupra aceluiași fapt, cu excepția cazului în care există un acord în sens contrar cu oficiul.

(4) Decizia de a începe sau nu o investigație se adoptă în termen de două luni de la primirea de către oficiu a unei cereri menționate la alineatul (2). Decizia se comunică de îndată statului membru, instituției, organismului, oficiului sau agenției care a făcut cererea. Orice decizie de a nu începe o investigație se motivează. Dacă la expirarea celor două luni oficiul nu a luat nicio decizie, se consideră că oficiul a decis să nu înceapă o investigație.

În cazul în care un funcționar, un alt agent, un membru al unei instituții sau organism, un conducător de oficiu sau agenție, sau un membru al personalului, acționând în conformitate cu articolul 22a din statutul personalului, furnizează oficiului informații privind o eventuală fraudă sau abatere, oficiul informează persoana respectivă cu privire la decizia privind începerea sau nu a unei investigații în legătură cu faptele în cauză.

(5) În cazul în care directorul general decide să nu înceapă o investigație internă, acesta poate transmite de îndată orice informație relevantă instituției, organismului, oficiului sau agenției în cauză pentru a lua măsurile necesare în conformitate cu normele aplicabile instituției, organismului, oficiului sau agenției respective. Oficiul stabilește de comun acord cu instituția, organismul, oficiul sau agenția respectivă, după caz, măsurile adecvate pentru a păstra confidențialitatea sursei informațiilor în cauză și solicită, după caz, să fie informat asupra acțiunilor întreprinse.

(6) În cazul în care directorul general decide să nu înceapă o investigație externă, acesta poate transmite de îndată orice informație relevantă autorităților competente ale statului membru în cauză pentru a lua măsuri adecvate, după caz, în conformitate cu normele naționale ale acestuia. Dacă este necesar, oficiul informează și instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză.

Articolul 6

Accesul la informațiile din bazele de date înainte începerii unei investigații

(1) Înaintea începerii unei investigații, oficiul are drept de acces la orice informație relevantă din bazele de date deținute

de instituții, organisme, oficii sau agenții, atunci când acest lucru este indispensabil pentru evaluarea elementelor de fapt care stau la baza alegerilor. Acest drept de acces se exercită în termenul necesar, stabilit de oficiu, pentru o evaluare promptă a alegerilor. În exercitarea acestui drept de acces, oficiul respectă principiile necesității și proporționalității.

(2) Instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză cooperează cu sinceritate, permițând oficiului să obțină orice informație relevantă în condițiile care urmează a fi specificate în deciziile adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (1).

Articolul 7

Procedura de investigare

(1) Directorul general coordonează desfășurarea investigațiilor pe bază de instrucțiuni scrise, după caz. Investigațiile se desfășoară, sub conducerea sa, de către personalul oficiului desemnat de el.

(2) Personalul oficiului își îndeplinește sarcinile după prezentarea unei autorizații scrise care menționează identitatea și calitatea acestora. Directorul general eliberează respectiva autorizație, indicând obiectul și scopul investigației, temeiul juridic pentru desfășurarea investigației și competențele de investigație care decurg din acesta.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre, în conformitate cu normele naționale, acordă asistența necesară pentru a permite personalului oficiului să își îndeplinească îndatoririle cu eficacitate.

Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile se asigură că funcționarii, alți agenți, membrii, conducătorii și membrii personalului acordă asistența necesară pentru a permite personalului oficiului să își îndeplinească îndatoririle cu eficacitate.

(4) Atunci când o investigație combină elemente externe și interne, se aplică articolul 3 și, respectiv, articolul 4.

(5) Investigațiile se desfășoară fără întrerupere pe o perioadă care trebuie să fie proporțională cu împrejurările și complexitatea cazului.

(6) Dacă în urma unei investigații reiese faptul că ar putea fi oportun să se ia măsuri administrative asigurătorii pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, oficiul informează neîntârziat instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză cu privire la investigația în curs. Printre informațiile furnizate se numără:

(a) identitatea funcționarului, a altui agent, a membrului unei instituții sau organism, a conducătorului de oficiu sau agenție, sau membrului personalului vizat și un rezumat al faptelor examinate;

- (b) orice informație care ar putea ajuta instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză să decidă dacă este oportun să se ia măsuri administrative asigurătorii în scopul de a proteja interesele financiare ale Uniunii;
- (c) orice măsură specială de confidențialitate recomandată, în special în cazurile care implică utilizarea de măsuri de investigație care țin de competența unei autorități judiciare naționale sau, în cazul unei investigații externe, de competența unei autorități naționale, în conformitate cu normele naționale aplicabile investigațiilor.

Instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză poate decide oricând, în strânsă cooperare cu oficiul, să ia măsuri administrative asigurătorii, inclusiv măsuri de salvagardare a probelor și informează neîntârziat oficiul în legătură cu respectiva decizie.

(7) Dacă este cazul, la cererea oficiului, autoritățile competente ale statelor membre iau măsurile asigurătorii corespunzătoare în temeiul legislației lor naționale, în special măsuri de salvagardare a probelor.

(8) În cazul în care o investigație nu poate fi încheiată în termen de 12 luni de la începerea acesteia, directorul general, la încheierea perioadei de 12 luni și ulterior la fiecare șase luni, înaintează rapoarte Comitetului de supraveghere, indicând motivele și măsurile de remediere prevăzute în vederea accelerării investigației.

Articolul 8

Obligația de a informa oficiul

- (1) Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile transmit oficiului, fără întârziere, orice informații legate de posibile acte de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii.
- (2) Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile și, în măsura în care acest lucru este permis de legislația lor națională, autoritățile competente ale statelor membre, la cererea oficiului sau din proprie inițiativă, transmit oficiului orice document sau informații pe care le dețin care sunt legate de o investigație a oficiului aflată în desfășurare.
- (3) Instituțiile, organismele, oficiile, agențiile și, în măsura în care acest lucru este permis de legislația lor națională, autoritățile competente ale statelor membre transmit oficiului orice alte documente sau informații considerate relevante, pe care le dețin în legătură cu lupta împotriva actelor de fraudă, de corupție și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii.

Articolul 9

Garanții procedurale

(1) În cadrul investigațiilor sale, oficiul caută probe în favoarea și împotriva persoanei vizate. Investigațiile se realizează în mod obiectiv și imparțial, respectând principiul prezumției de nevinovăție și garanțiile procedurale prevăzute de prezentul articol.

(2) Oficiul poate audia o persoană vizată sau un martor oricând pe parcursul unei investigații. Orice persoană audiată are dreptul de a evita autoincriminarea.

Invitația la o audiere se trimite unei persoane vizate cu un preaviz de cel puțin 10 zile lucrătoare. Această perioadă de preaviz poate fi redusă cu consimțământul expres al persoanei vizate sau din motive justificate în mod corespunzător legate de caracterul urgent al investigației. În ultimul caz, perioada de preaviz nu poate fi mai scurtă de 24 de ore. Invitația cuprinde o enumerare a drepturilor persoanei vizate inclusiv, în special, dreptul de a fi asistată de o persoană la alegerea sa.

Invitația la o audiere se trimite unui martor cu un preaviz de cel puțin 24 de ore. Această perioadă de preaviz poate fi redusă cu consimțământul expres al martorului sau din motive justificate în mod corespunzător legate de caracterul urgent al investigației.

Cerințele menționate la al doilea și al treilea paragraf nu se aplică luării de declarații în contextul verificărilor și inspecțiilor la fața locului.

Atunci când, în decursul unei audieri, apar probe conform cărora un martor poate fi persoană vizată, audierea se încheie. Normele procedurale prevăzute la prezentul alineat și la alineatele (3) și (4) se aplică imediat. Martorul respectiv este informat imediat cu privire la drepturile sale ca persoană vizată și primește, la cerere, o copie a înregistrărilor oricăror declarații pe care le-a făcut în trecut. Oficiul nu poate utiliza declarațiile din trecut ale persoanei respective împotriva acesteia, fără să îi acorde în prealabil ocazia de a face observații cu privire la aceste declarații.

Oficiul întocmește un proces-verbal al audierii și acordă persoanei audiate acces la acesta pentru a-l putea aproba sau pentru a adăuga observații. Oficiul transmite persoanei vizate o copie a procesului-verbal al audierii.

(3) Dacă în urma unei investigații reiese faptul că un funcționar, un alt agent, un membru al unei instituții sau organism, un conducător de oficiu sau agenție sau un membru al personalului poate fi persoana vizată, respectiva persoană este informată imediat cu privire la aceasta, cu condiția să nu se prejudicieze astfel desfășurarea investigației sau orice proceduri de investigație care țin de competența unei autorități judiciare naționale.

(4) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (6) și articolului 7 alineatul (6), după încheierea investigației și înainte de redactarea unor concluzii referitoare nominal la persoana vizată, acestea i se oferă posibilitatea de a face observații privind faptele care o vizează.

În acest scop, oficiul trimite persoanei vizate invitația de a face observații fie în scris, fie în cadrul unei audieri cu personal desemnat de oficiu. Această invitație include un rezumat al faptelor care vizează persoana respectivă și informațiile cerute la articolele 11 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și indică termenul pentru prezentarea de observații, care nu poate fi mai scurt de 10 zile lucrătoare de la primirea invitației de a prezenta observații. Această perioadă de preaviz poate fi redusă cu consimțământul expres al persoanei vizate sau din motive justificate în mod corespunzător legate de caracterul urgent al investigației. Raportul final al investigației face referire la toate aceste observații.

În cazurile justificate în mod corespunzător în care este necesar să se păstreze confidențialitatea investigației și/sau care implică utilizarea de proceduri de investigație care țin de competența unei autorități judiciare naționale, directorul general poate decide să amâne îndeplinirea obligației de a invita persoana vizată să își prezinte observațiile.

În cazurile menționate la articolul 1 alineatul (2) din anexa IX la statutul personalului, dacă instituția, organismul, oficiul sau agenția nu răspunde în termen de o lună la cererea directorului general de a se amâna îndeplinirea obligației de invitare a persoanei vizate să își prezinte observațiile, se consideră că răspunsul este afirmativ.

(5) Orice persoană audiată are dreptul de a utiliza oricare dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. Cu toate acestea, funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii li se poate cere să utilizeze o limbă oficială a instituțiilor Uniunii pe care o cunosc aprofundat.

Articolul 10

Confidențialitatea și protecția datelor

(1) Informațiile transmise sau obținute în cursul investigațiilor externe, indiferent de forma acestora, sunt protejate de dispozițiile relevante.

(2) Informațiile transmise sau obținute în cursul investigațiilor interne, indiferent de forma acestora, sunt supuse secretului profesional și se bucură de protecția acordată de normele aplicabile instituțiilor Uniunii.

(3) Instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile în cauză asigură respectarea confidențialității investigațiilor efectuate de

către oficiu, precum și a drepturilor legitime ale persoanelor vizate și, în cazul în care au fost declanșate proceduri judiciare, respectarea tuturor normelor naționale aplicabile acestor proceduri.

(4) Oficiul poate desemna un responsabil cu protecția datelor în conformitate cu dispozițiile articolului 24 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(5) Directorul general se asigură că transmiterea oricăror informații publicului se realizează în mod neutru și imparțial, respectă confidențialitatea investigațiilor și respectă principiile prevăzute la acest articol și la articolul 9 alineatul (1).

În conformitate cu statutul personalului, personalul oficiului se abține de la a divulga fără autorizație informațiile care i-au fost aduse la cunoștință în exercitarea atribuțiilor sale, cu excepția cazului în care informațiile în cauză au fost deja făcute publice sau sunt accesibile publicului, și continuă să aibă această obligație după părăsirea funcției.

Articolul 11

Raportul investigației și măsurile care urmează a fi întreprinse în urma investigațiilor

(1) La încheierea unei investigații a oficiului, se redactează un raport sub autoritatea directorului general. Raportul include o prezentare a temeiului juridic al investigației, etapele procedurale urmate, faptele constatate și încadrarea lor juridică preliminară, impactul financiar estimat al faptelor constatate, respectarea garanțiilor procedurale în conformitate cu articolul 9 și concluziile investigației.

Raportul este însoțit de recomandările directorului general cu privire la întreprinderea sau nu a unei acțiuni. Aceste recomandări indică, după caz, orice acțiune disciplinară, administrativă, financiară și/sau judiciară din partea instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor și din partea autorităților competente ale statelor membre în cauză și specifică, în mod special, sumele estimate care urmează a fi recuperate, precum și încadrarea juridică preliminară a faptelor constatate.

(2) La redactarea acestor rapoarte și recomandări se ia în considerare legislația națională a statului membru respectiv. Rapoartele redactate pe această bază constituie probe admisibile în procedurile administrative sau judiciare ale statului membru în care utilizarea acestora se dovedește necesară, în același mod și în aceleași condiții ca și rapoartele administrative redactate de inspectorii administrativi naționali. Acestea sunt supuse aceluiași reguli de evaluare ca și cele aplicabile rapoartelor administrative redactate de către inspectorii administrativi naționali și au aceeași valoare probatorie ca și rapoartele respective.

(3) Rapoartele și recomandările redactate în urma unei investigații externe și orice informații conexe relevante sunt transmise autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu normele privind investigațiile externe, și, după caz, serviciilor competente ale Comisiei.

(4) Rapoartele și recomandările redactate în urma unei investigații interne și orice informații conexe relevante sunt transmise instituției, organismului, oficiului sau agenției respective. Instituția, organismul, oficiul sau agenția respectivă ia acele măsuri, îndeosebi de natură disciplinară sau judiciară, pe care rezultatele investigației interne le reclamă și raportează aceste măsuri oficiului în termenul stabilit în recomandările care însoțesc raportul și, în plus, la cererea oficiului.

(5) În cazul în care raportul redactat după o investigație internă dezvăluie existența unor fapte care ar putea avea consecințe pe plan penal, aceste informații se transmit autorităților judiciare ale statului membru în cauză.

(6) La cererea oficiului, autoritățile competente ale statelor membre în cauză transmit informații oficiului în timp util privind măsurile luate, dacă există, în urma transmiterii de către directorul general a recomandărilor sale în conformitate cu alineatul (3) și în urma transmiterii de către oficiu a oricăror informații în conformitate cu alineatul (5).

(7) Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care, la încheierea unei investigații, nu au fost găsite dovezi împotriva unei persoane vizate, directorul general încheie investigația referitoare la acea persoană și informează respectiva persoană despre acest lucru în termen de 10 zile lucrătoare.

(8) Un informator care a furnizat oficiului informații care au condus la o investigație sau care au legătură cu o investigație poate fi informat, la cererea sa, de către oficiu cu privire la încheierea investigației. Cu toate acestea, oficiul poate refuza orice cerere de acest fel în cazul în care consideră că aceasta ar putea aduce atingere intereselor legitime ale persoanei vizate, eficacității investigației și a acțiunilor care urmează a fi întreprinse în urma investigației sau oricăror cerințe privind confidențialitatea.

Articolul 12

Schimbul de informații între oficiu și autoritățile competente ale statelor membre

(1) Fără a aduce atingere articolelor 10 și 11 din prezentul regulament și dispozițiilor din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, oficiul poate transmite autorităților competente ale statelor membre în cauză informații obținute în cursul investigațiilor externe, în timp util pentru a le permite acestora să adopte măsuri corespunzătoare în conformitate cu dreptul lor național.

(2) Fără a aduce atingere articolelor 10 și 11, directorul general transmite autorităților judiciare ale statului membru în cauză informații obținute de către oficiu în cursul investigațiilor interne cu privire la faptele care intră sub jurisdicția unei autorități judiciare naționale.

În conformitate cu articolul 4 și fără a aduce atingere articolului 10, directorul general transmite, de asemenea, instituției, organismului, oficiului sau agenției în cauză informațiile menționate la primul paragraf al prezentului alineat, inclusiv identitatea persoanei vizate, un rezumat al faptelor constatate, încadrarea lor juridică preliminară și impactul estimat asupra intereselor financiare ale Uniunii.

Se aplică articolul 9 alineatul (4).

(3) Fără a aduce atingere dreptului lor național, autoritățile competente ale statului membru în cauză informează oficiul fără întârziere, din proprie inițiativă sau la cererea oficiului, asupra măsurilor care au fost luate pe baza informațiilor care le-au fost transmise în temeiul prezentului articol.

(4) Oficiul poate depune probe în cadrul procedurilor desfășurate în instanțele naționale în conformitate cu legislația națională și statutul personalului.

Articolul 13

Cooperarea oficiului cu Eurojust și Europol

(1) În cadrul mandatului său de protejare a intereselor financiare ale Uniunii, oficiul cooperează, după caz, cu Eurojust și cu Oficiul European de Poliție (Europol). După caz, pentru facilitarea acestei cooperări, oficiul încheie cu Eurojust și Europol acorduri administrative. Respectivele acorduri pot viza schimbul de informații operaționale, strategice sau tehnice, inclusiv date cu caracter personal și informații clasificate, precum și, la cerere, rapoarte privind progresele înregistrate.

Atunci când acest lucru poate sprijini și consolida coordonarea și cooperarea dintre autoritățile naționale de investigare și urmărire penală sau atunci când oficiul a transmis autorităților competente ale statelor membre informații pe baza cărora se suspectează existența unui act de fraudă, de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, sub forma unei infracțiuni grave, oficiul trimite informațiile relevante către Eurojust, în cadrul mandatului Eurojust.

(2) Oficiul informează cu promptitudine autoritățile competente ale statelor membre în cauză în cazurile în care informațiile furnizate de acestea sunt transmise de oficiu către Eurojust sau Europol.

Articolul 14

Cooperarea cu țări terțe și cu organizații internaționale

(1) Oficiul poate încheia, după caz, acorduri administrative cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizații internaționale. Oficiul își coordonează activitatea, după caz, cu serviciile competente ale Comisiei și cu Serviciul European de Acțiune Externă, mai ales înainte de a încheia astfel de acorduri. Respectivul acorduri pot viza schimbul de informații operaționale, strategice sau tehnice, inclusiv, la cerere, rapoarte privind progresele înregistrate.

(2) Oficiul informează autoritățile competente ale statelor membre în cauză înainte de a transmite informațiile furnizate de acestea autorităților competente din țări terțe sau organizațiilor internaționale.

Oficiul păstrează evidența tuturor transmisiilor de date cu caracter personal, inclusiv motivele acestor transmisii, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 15

Comitetul de supraveghere

(1) Comitetul de supraveghere monitorizează cu regularitate îndeplinirea de către oficiu a funcției sale investigative, pentru a consolida independența oficiului în exercitarea corespunzătoare a competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

În special, Comitetul de supraveghere monitorizează evoluțiile privind modul de aplicare a garanțiilor procedurale și durata investigațiilor, în lumina informațiilor transmise de către directorul general în conformitate cu articolul 7 alineatul (8).

Comitetul de supraveghere adresează directorului general avize, inclusiv, după caz, recomandări, privind, *inter alia*, resursele necesare pentru exercitarea funcției de investigare a oficiului, prioritățile de investigare ale oficiului și durata investigațiilor. Aceste avize pot fi emise din proprie inițiativă, la cererea directorului general sau a unei instituții, a unui organism, a unui oficiu sau a unei agenții, fără însă a interfera cu desfășurarea investigațiilor în curs.

Instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile primesc o copie a avizelor emise în temeiul celui de-al treilea paragraf.

În situații justificate în mod corespunzător, Comitetul de supraveghere poate solicita oficiului informații suplimentare cu

privire la investigații, inclusiv rapoarte și recomandări privind investigații încheiate, fără însă a interfera cu desfășurarea investigațiilor în curs.

(2) Comitetul de supraveghere este compus din cinci membri independenți cu experiență în funcții judiciare sau de investigare ori funcții comparabile având legătură cu domeniile de activitate ale oficiului. Aceștia sunt numiți de comun acord de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie.

Decizia de numire a membrilor Comitetului de supraveghere conține, de asemenea, o listă de rezervă cu membri potențiali care pot înlocui membrii Comitetului de supraveghere pentru perioada restantă a mandatului acestora în eventualitatea demisiei, decesului sau incapacității permanente a unuia sau mai multora dintre acești membri.

(3) Mandatul membrilor Comitetului de supraveghere este de cinci ani și nu poate fi reînnoit. Trei și, respectiv, doi membri se înlocuiesc alternativ pentru a se menține practica și cunoștințele Comitetului de supraveghere.

(4) La încheierea mandatului, membrii Comitetului de supraveghere rămân în funcție până la înlocuirea acestora.

(5) Dacă un membru al Comitetului de supraveghere încetează să îndeplinească condițiile de exercitare a atribuțiilor sale sau dacă a fost găsit vinovat de abateri grave, Parlamentul European, Consiliul și Comisia pot, de comun acord, să îl elibereze din funcție.

(6) În conformitate cu normele aplicabile ale Comisiei, membrii Comitetului de supraveghere primesc o diurnă și li se rambursează cheltuielile efectuate în exercitarea îndatoririlor lor.

(7) În îndeplinirea îndatoririlor lor, membrii Comitetului de supraveghere nu solicită și nu primesc instrucțiuni de la vreun guvern, instituție, organism, oficiu sau agenție.

(8) Comitetul de supraveghere își numește președintele. Comitetul de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură, care, înainte de adoptare, este transmis spre informare Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Reuniunile Comitetului de supraveghere se organizează la inițiativa președintelui acestuia sau a directorului general. Comitetul de supraveghere organizează cel puțin 10 reuniuni pe an. Comitetul de supraveghere ia decizii cu majoritatea membrilor care îl compun. Secretariatul Comitetului de supraveghere este asigurat de oficiu, în strânsă consultare cu Comitetul de supraveghere.

(9) Comitetul de supraveghere adoptă anual cel puțin un raport privind activitățile sale, prezentând în special o evaluare a independenței oficiului, a modului de aplicare a garanțiilor procedurale și a duratei investigațiilor. Rapoartele respective sunt prezentate Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi.

Comitetul de supraveghere poate prezenta rapoarte Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi privind rezultatele investigațiilor oficiului și măsurile luate în temeiul acelor rezultate.

Articolul 16

Schimb de opinii cu instituțiile

(1) Parlamentul European, Consiliul și Comisia se întâlnesc o dată pe an cu directorul general pentru un schimb de opinii la nivel politic, pentru a discuta politica oficiului legată de metodele de prevenire și combatere a actelor de fraudă, de corupție sau a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. Comitetul de supraveghere participă la schimbul de opinii. Reprezentanți ai Curții de Conturi, Eurojust și/sau Europol pot fi invitați să participe pe bază ad hoc, la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a directorului general sau a Comitetului de supraveghere.

(2) Schimbul de opinii se poate referi la:

- (a) prioritățile strategice ale politicilor de investigare ale oficiului;
- (b) avizele și rapoartele de activitate ale Comitetului de supraveghere prevăzute în temeiul articolului 15;
- (c) rapoartele directorului general în temeiul articolului 17 alineatul (4) și, după caz, orice alte rapoarte ale instituțiilor care au legătură cu mandatul oficiului;
- (d) cadrul relațiilor dintre oficiu și instituții, organisme, oficii și agenții;
- (e) cadrul relațiilor dintre oficiu și autoritățile competente ale statelor membre;
- (f) relațiile dintre oficiu și autoritățile competente din țările terțe, precum și cu organizațiile internaționale, în cadrul acordurilor menționate în prezentul regulament;
- (g) eficacitatea activității oficiului în ceea ce privește executarea mandatului său.

(3) Toate instituțiile care participă la schimbul de opinii se asigură că acesta nu interferează cu desfășurarea investigațiilor în curs.

(4) Instituțiile care participă la schimbul de opinii țin cont în acțiunile lor de opiniile exprimate în cadrul acestuia. Directorul general oferă, în rapoartele menționate la articolul 17 alineatul (4), informații privind măsurile adoptate de oficiu, în cazul în care acestea există.

Articolul 17

Directorul general

(1) Oficiul este condus de un director general. Acesta este numit de Comisie, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (2). Mandatul directorului general este de șapte ani și nu poate fi reînnoit.

(2) În scopul numirii unui nou director general, Comisia publică o cerere de candidaturi în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Această publicare se face cel târziu cu șase luni înainte de sfârșitul mandatului directorului general în funcție. După ce Comitetul de supraveghere a dat aviz favorabil procedurii de selecție aplicate de Comisie, aceasta întocmește o listă de candidați cu calificare adecvată. După consultări cu Parlamentul European și cu Consiliul, Comisia numește directorul general.

(3) Directorul general nu solicită și nu primește instrucțiuni de la niciun guvern sau instituție, organism, oficiu sau agenție în îndeplinirea îndatoririlor sale în legătură cu începerea și efectuarea de investigații interne sau externe sau în legătură cu redactarea de rapoarte în urma acestor investigații. În cazul în care directorul general consideră că o măsură luată de Comisie pune în discuție independența sa, acesta informează imediat Comitetul de supraveghere și decide dacă să intenționeze sau nu o acțiune împotriva Comisiei la Curtea de Justiție.

(4) Directorul general raportează periodic Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi cu privire la concluziile investigațiilor efectuate de către oficiu, la măsurile luate și la problemele constatate, respectând confidențialitatea acestor investigații, drepturile legitime ale persoanelor vizate și ale informatorilor și, după caz, dreptul național aplicabil procedurilor judiciare.

(5) Directorul general stabilește în fiecare an, în cadrul planului anual de gestiune, prioritățile oficiului privind politica de investigare și le transmite Comitetului de supraveghere înainte de publicare.

Directorul general informează periodic Comitetul de supraveghere privind activitățile oficiului, îndeplinirea funcției sale de investigare și măsurile luate în urma investigațiilor.

Directorul general informează periodic Comitetul de supraveghere cu privire la:

(a) cazurile în care recomandările directorului general nu au fost urmate;

(b) cazurile în care s-au transmis informații autorităților judiciare ale statelor membre;

(c) durata investigațiilor, în conformitate cu articolul 7 alineatul (8).

(6) Directorul general poate delega, în scris, exercitarea unora dintre funcțiile sale prevăzute la articolul 5, articolul 7 alineatul (2), articolul 11 alineatul (7) și articolul 12 alineatul (2) unuia sau mai multor membri ai personalului oficiului, precizând condițiile și limitele unei astfel de delegări.

(7) Directorul general instituie o procedură internă de consultare și control, care să includă un control al legalității, legat, *inter alia*, de respectarea garanțiilor procedurale și a drepturilor fundamentale ale persoanelor vizate, precum și a legislației naționale a statelor membre în cauză, cu trimitere în special la articolul 11 alineatul (2).

(8) Directorul general adoptă orientări privind procedurile de investigare care urmează a fi aplicate de personalul oficiului. Respectivele orientări sunt în conformitate cu prezentul regulament și privesc, *inter alia*:

(a) desfășurarea investigațiilor;

(b) garanțiile procedurale;

(c) elemente detaliate privind procedurile interne consultative și de control, inclusiv controlul legalității;

(d) protecția datelor.

Aceste orientări și orice modificări aduse acestora se adoptă, după ce s-a oferit Comitetului de supraveghere posibilitatea de a-și prezenta observațiile asupra lor, și se transmit apoi spre

informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, urmând să se publice spre informare pe pagina de internet a oficiului în limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

(9) Înainte de adoptarea oricăror sancțiuni disciplinare împotriva directorului general, Comisia consultă Comitetul de supraveghere.

Impunerea oricăror sancțiuni disciplinare împotriva directorului general face obiectul unei decizii motivate, care se transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comitetului de supraveghere.

(10) Trimiterile la „directorul” oficiului din orice text juridic se înțeleg ca trimiteri la directorul general.

Articolul 18

Finanțarea

Totalul creditelor pentru oficiu, inclusiv pentru Comitetul de supraveghere și secretariatul acestuia, se înscriu într-o linie bugetară specifică din secțiunea aferentă Comisiei din bugetul general al Uniunii Europene și se stabilesc în detaliu într-o anexă la secțiunea respectivă.

Schema de personal a oficiului, inclusiv secretariatul Comitetului de supraveghere, se anexează la schema de personal a Comisiei.

Articolul 19

Raportul de evaluare

Până la 2 octombrie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare privind aplicarea prezentului regulament. Raportul respectiv este însoțit de un aviz al Comitetului de supraveghere și indică dacă este necesar să se modifice prezentul regulament.

Articolul 20

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999 se abrogă.

Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa II.

Articolul 21

Intrarea în vigoare și dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în prima zi a lunii următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Articolul 15 alineatul (3) se aplică în ceea ce privește durata mandatului membrilor Comitetului de supraveghere în funcție la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Imediat după intrarea în vigoare a prezentului regulament, Președintele Parlamentului European alege prin tragere la sorți, dintre membrii Comitetului de supraveghere, doi membri ale căror atribuții urmează să înceteze, prin derogare de la prima teză a articolului 15 alineatul (3), la expirarea primelor 36 de luni ale mandatului lor. Doi noi membri se numesc automat cu un mandat de cinci ani pentru a-i înlocui pe membrii al căror mandat expiră, pe baza și în ordinea listei prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Decizia 2012/45/UE, Euratom a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 23 ianuarie 2012 de numire a membrilor Comitetului de supraveghere a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽¹⁾. Acești noi membri sunt primele două persoane ale căror nume apar pe listă.

(3) A treia teză a articolului 17 alineatul (1) se aplică în ceea ce privește durata mandatului directorului general în funcție la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 septembrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ JO L 26, 28.1.2012, p. 30.

ANEXA I

REGULAMENTE ABROGATE (MENTIONATE LA ARTICOLUL 20)

Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 136, 31.5.1999, p. 1).

Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului

(JO L 136, 31.5.1999, p. 8).

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (2)
—	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 1 alineatul (4)
—	Articolul 1 alineatul (5)
—	Articolul 2 punctul 1
—	Articolul 2 punctul 2
—	Articolul 2 punctul 3
Articolul 2	Articolul 2 punctul 4
—	Articolul 2 punctul 5
—	Articolul 2 punctul 6
—	Articolul 2 punctul 7
Articolul 3 primul paragraf	Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 3 al doilea paragraf	Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf
—	Articolul 3 alineatul (2)
—	Articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf
—	Articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf
—	Articolul 3 alineatul (4)
—	Articolul 3 alineatul (5)
—	Articolul 3 alineatul (6)
Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf	—
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (4) prima teză
—	Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 4 alineatul (5) primul paragraf	Articolul 4 alineatul (6) primul paragraf
—	Articolul 4 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 4 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 4 alineatul (6) al treilea paragraf
Articolul 4 alineatul (6) litera (a)	Articolul 4 alineatul (7)
Articolul 4 alineatul (6) litera (b)	—

Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999	Prezentul regulament
—	Articolul 4 alineatul (8)
—	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5 primul paragraf	Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 5 al doilea paragraf	Articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf
—	Articolul 5 alineatul (3)
—	Articolul 5 alineatul (4)
—	Articolul 5 alineatul (5)
—	Articolul 5 alineatul (6)
—	Articolul 6
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2) prima teză
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (2) a doua teză
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (3) primul paragraf
—	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 6 alineatul (5)	Articolul 7 alineatul (5)
Articolul 6 alineatul (6)	Articolul 7 alineatul (3)
—	Articolul 7 alineatul (6)
—	Articolul 7 alineatul (7)
—	Articolul 7 alineatul (8)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)
—	Articolul 9
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf	—
Articolul 8 alineatul (3)	—
Articolul 8 alineatul (4)	—
—	Articolul 10 alineatul (4)
—	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf
—	Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (4)	Articolul 11 alineatul (4)

Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999	Prezentul regulament
—	Articolul 11 alineatul (5)
—	Articolul 11 alineatul (6)
—	Articolul 11 alineatul (7)
—	Articolul 11 alineatul (8)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (2) primul paragraf
—	Articolul 12 alineatul (2) al doilea paragraf
—	Articolul 12 alineatul (2) al treilea paragraf
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (4) a doua teză
—	Articolul 12 alineatul (3)
—	Articolul 12 alineatul (4)
—	Articolul 13
—	Articolul 14
Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf
—	Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 15 alineatul (1) al treilea paragraf
—	Articolul 15 alineatul (1) al patrulea paragraf
—	Articolul 15 alineatul (1) al cincilea paragraf
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (2) primul paragraf
—	Articolul 15 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (3)
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 15 alineatul (4)
—	Articolul 15 alineatul (5)
—	Articolul 15 alineatul (6)
Articolul 11 alineatul (5)	Articolul 15 alineatul (7)
Articolul 11 alineatul (6)	Articolul 15 alineatul (8)
Articolul 11 alineatul (7)	Articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf
Articolul 11 alineatul (8)	Articolul 15 alineatul (9)
—	Articolul 16
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 17 alineatul (4)
Articolul 12 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 10 alineatul (3)
—	Articolul 17 alineatul (5) primul paragraf

Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999	Prezentul regulament
—	Articolul 17 alineatul (5) al doilea paragraf
—	Articolul 17 alineatul (6)
—	Articolul 17 alineatul (7)
—	Articolul 17 alineatul (8)
Articolul 12 alineatul (4) prima teză	Articolul 17 alineatul (9) primul paragraf
Articolul 12 alineatul (4) a doua teză	Articolul 17 alineatul (9) al doilea paragraf
—	Articolul 17 alineatul (10)
Articolul 13	Articolul 18
Articolul 14	—
Articolul 15	Articolul 19
—	Articolul 20
Articolul 16	Articolul 21 alineatul (1)
—	Articolul 21 alineatul (2)
—	Articolul 21 alineatul (3)
—	Anexa I
—	Anexa II

Declarația Comisiei

Comisia confirmă că oficiul a declarat că va acționa în permanență în conformitate cu Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene și cu Statutul deputaților în Parlamentul European, cu respectarea deplină a libertății și independenței deputaților, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2 din Statut.

Declarația Comisiei

Comisia intenționează să mențină competențele actuale ale directorului general al Oficiului European de Luptă Antifraudă de a stabili condițiile și detaliile privind recrutarea de personal în cadrul oficiului, mai ales în ceea ce privește durata contractelor și prelungirea lor.

Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei

De fiecare dată când Parlamentul European, Consiliul și Comisia numesc noi membri în noul Comitet de supraveghere, respectivele instituții ar trebui să îi numească și pe acei membri care urmează să intre în funcție la următoarea înlocuire parțială.
